

geven om er peper te Mukomuko mee in te kopen. Deze vorst verklaarde nu en dan een partijtje te kunnen verwerven. Net als te Pulau Tjinkuk moet deze inkoop van peper bevorderd worden. Vandaar was 37000 lb ontvangen. Dat geeft hoop. Resident Roeland Palm is aangespoord om nog meer in te kopen. Daarom heeft men laten passeren dat hij wat ongewilde textiel onder de vastgestelde prijs heeft verkocht. [fol. 1615] Dat kwam door een misverstand over de resolutie te Padang van 23 februari 1762, die echter niet de buitenkantoren betrof. Deze was hem ten onrechte door de secretaris toegezonden. Ook het bestuur verklaarde dat Palm geen hogere prijs zou hebben kunnen bedingen. Op voorspraak van het bestuur is hij tevens ontslagen van een boete van twee maanden gage voor het als eerste met kanonschoten groeten van de Engelse kapitein John Watson. Hem is aanbevolen niet meer zo toegevend te zijn. In de brief van 28 februari 1763 berichtte het bestuur dat het, wegens het vertrek van resident Van Mosschel uit Natal en de komst daar en te Tapanuli van de Engelsen, had besloten een kantoor te Airbangis te vestigen. De ambachtslieden waren alweer terug en men verwachtte spoedig het bericht dat de gebouwen en kleine pagar eromheen gereed waren. Dit is goedgekeurd en mede dat onderkoopman Jan Boudewijns daarheen als resident is gezonden. [fol. 1616] Hopelijk neemt de handel, die er in het begin goed liep, verder toe. In de brief van 28 februari verklaart het bestuur dat het, als er nog een vaartuig als de sloep Ida Wilhelmina, en een wat beter zeilende tandjungpura worden gestuurd, de drie sloepen de Goudvink, Taxisboom en Hazewind wel kan missen. Als de lengte, breedte en holte, alsmede de diepgang ongeladen en geladen van de Ida Wilhelmina zijn vastgesteld, zullen zo'n vaartuig en een tandjungpura worden gezonden. Er is bevolen om, als ze zijn ontvangen, zoals werd beloofd, de drie genoemde sloepen naar Batavia terug te zenden. De kosten van 103 Spaanse realen die de gezagvoerder van de sloep Goudvink moest maken, toen hij noodgedwongen voor reparatie van zijn scheepje Benkulen moest aandoen, zijn afgeschreven. Maar de verkoop van een nauwelijks twee jaar geleden gekochte bark, [fol. 1617] omdat die oud was en in de rivier te Padang weinig gebruikt werd, is afgewezen. Het bewijst dat er, zoals het spreekwoord zegt, voor goed geld oude vodden zijn gekocht. Een besluit over de tekorten per eind februari 1762 wordt uitgesteld, totdat de bevindingen van de visitateur-generaal zijn ontvangen. Het besluit van het bestuur van 24 juni 1762 om, behalve het vergoeden van verscheidene tekorten, enige dienaren nog boeten op te leggen, is evenwel goedgekeurd. Het zal ze beter op hun zaken doen letten. Ook de maatregelen in het eerder genoemde reglement bij besluit van 18 oktober 1762 betreffende de in- en afschrijving van wapens zijn goedgekeurd. Men moet er zich maar bij neerleggen dat, volgens de brief van 28 februari 1763, de verpachting van de verkoop van sterke dranken per eind augustus 1762 bij gebrek aan geïnteresseerden is mislukt. Het bestuur is aangespoord zijn best te doen voor de volgende verpachting. [fol. 1618] Omdat uit de brief van 28 februari 1763 bleek dat het timmerwerk en de reparaties te Padang door gebrek aan hout stagneerden, werd besloten daarvan zoveel als mogelijk met de Overschie en de bark de Draak te zenden. Later is ontdekt dat er 750 balken van diverse soort, 500 molenplanken, 200 swalpen, 300 tingangse planken, 200 knies van diverse soort en 50 ongezaagde balken besteld waren. Dit is teveel om met genoemde schepen te vervoeren; er zou een speciaal schip voor nodig zijn. Er is geheel van verzending afgezien, maar het bestuur is wel aanbevolen voortaan met meer overleg te bestellen. Men moet steeds aangeven waarvoor iedere soort van het bestelde hout nodig is. [fol. 1619] Dan kan men in Batavia vaststellen welke soort het eerst en het meest nodig is. Het is goedgekeurd dat er, om het werkvolk niet stil te laten zitten, besloten is een groot en licht, doch dicht pakhuys op inlandse wijze aan de oostkant van Pulau Pisang te bouwen, nadat de begroeiing daar zal zijn gekapt. Dat geldt ook de bouw van een hoofd van zware klipstenen in zee. De schepen kunnen daar dichtbij voor anker gaan en, door touwen aan de wal vast te maken en door open schouwen langs die touwen heen en weer te trekken, gelost worden. Het bestuur berichtte dat het pakhuys en het hoofd in zee reeds klaar waren en dat beide het lossen van de schepen Deunisveld en Vrouwe Kornelia Hillegonda, komende uit Bengalen, zeer hebben versneld. Het pakhuys bleek zeer geschikt om grove goe-